

VAN OVER DE IESSEL

april 2021

met in disse editie:

- *Diny Groothalle: 'Welkom'*
- *Henk Hooijer: 'Het ochtendoffer'*
- *Bert Wolbert: 'As ze de keark too doot'*
- *Co Mateboer: 'Kruusende wegen bi-j 't Veer'*
- *Diny Kloek: 'Krent'nbôssen'*
- *Jannie Bakker: 'Fabel'*
- *Femmy Woltman: 'Het opstel'*

Colofon

- Joargaank: 11 nummer 02
- Uutgave: 1 april 2021
- Deur: SchrieversBond Overiessel

Redactie: Henk Hooijer

Redactieadres: henkhooijer47@kpnmail.nl

Lay-out: Diny Kloek en Alien Valk

Foto's: Diny Kloek
of een bi-jdreage van de auteur

Volgende editie: 1 - 07- 2

Inhold

titel	schriever
Veurblad	
Colofon	
Inhold	
Van de redactie	Henk Hooijer
Welkom	Diny Groothalle
Fabel	Jannie Bakker
De vremde vogel	Mineke Mollink
A-j een nummer bint	Fenny Martens
As ze de keark too doot	Bert Wolbert
Krent'nbôssen	Diny Kloek
Het opstel	Femmy Woltman
Kruusende wegen bi-j t Veer	Co Mateboet
Sportieve stress	Corrie Overmars
Het ochtendoffer	Henk Hooijer
De Koekoek	Henk Vos
Kuuknkoosje	Herman Kampman

Van de "redactie"

Redactie heb ik maar tussen aanhalingstiekens ezet, omdat dit digitale blad gien echte redactie meer hef.

Ik verzamele nou de bijdragen van de verschillende schrievers, maak hier een selectie uut en stuur dat deur naor Diny Kloek en Alien Valk; die mit zien beiden veur de lay-out zorgt.

De schrievers van de bijdragen bint zulf verantwoordelijk veur heur teksten.

A'j reageren wilt op ien van de artikelen, kun'j dat doen deur op de link "Abonneer oe hier op Van Over De Iessel" te klikken. In de mail die dan opend wordt kun'j oen op, en/of anmarkingen kwiet. Ik zorge dat dat dan bij de betreffende schriever trechte kump.

Veul leesplezier en vriendelijke groet,
Henk Hooijer

N.B.

In disse ofleaving hebbe wiej an 't eande een vehaaltie op-enömmen uut een kinderbuukie veur de Zwarte Cross 2020.

Het is e-schreem deur Johan Kampman en e-tekend deur Jodieke Kampman. Die beiden bint oons nog wel bekend van de strip: "Meneer Achterkamp." Herman Kampman hef 't oons, met toestemming van de schrievers, toe e-stuurd.

Een mooie gelegenheid veur de opa's en oma's onder oons um met de kleinkinder in de moodersproake te leazen en te kuier'n !

D.K.

Welkom

As iej der kloar veur bint
dan zeg ik
iej komt bie mij binnen
wiej kunt wat mij betreft
niet gauw genug beginnen

Normaal gesprökken
bin-k niet zo gastvrij de eerste keer
maar ja, normaal
det is 't noe al een joar niet meer

Normaal gesprökken
bin-k nogal kieskeurig
maar noe verleg ik greanzen
doe niet sikkeneurig

O-j Janssen heet of Zeneca
of Joost mag 't weten
a-j oons bescharmen kunt teegn Corona
za-k oe van harte welkom heten

Diny Groothalle
-Hellendoorn-

De fabel van et kenien en et stekelværken deur Jannie Bakker – Rietman

“Ek wol dat aa’k zes

poten aar”, klunk de stemme van et kenien onderuut et gat. I-j iegde een bietien. “Zesse, of achte, of misskien nog beter tiene. Now muu’k mi-j met mien beide achterpoten stoande ollen en kan’k mæR met twie poten graeven. Aa’k now wat meer poten aar, dan gong dat graeven vule sneller!” I-j kwam achtersteveuren even noar buten, streek et zwiet van zien veureufd en keek oe værre of ie was. Nog een klein stukkien, dan was ie op et diepste punt.

Et stekelværken deu ien oge lös en zee: ”Ja, dat zol wel makkelijk wezen”. Toe deu ie zien oge weer dechte.

Et kenien zuchtte een keer diepe en kreup toe weer noar binnen. Al gauw vleug et zaand weer alle kaanten op. Et kwam ook neer in de buurte van et stekelværken en die mos d’r van proesen. “Kan et niet wat minder?”, reup ie noar et kenien, “Et zaand stöf mi-j nog in de neuze!”

“Nee,” antwoordde et kenien, “niet aa’k nog bi-j lichten onder et ække deur wil wezen.”

“Woorumme wi-j dan persé vandaeg nog onder dat ække deur?”

“Ei-j wel ezien oe’k mooi, mals grös door gruuit? En wat een zachte kloaver? Door wi’k mi-j vanoavmd ies uutgebred an te goed doen!”

Et stekelværken deu now zien aandere oge lös. Inderdoad, an de aandere kaant van et ække stond een overvloed an prachtig fris, jonk voer zæchies te wuiven in de wiend, asof et neudigde um op-egeten te wörden. Mær de ofrasterige was stærk en oge, en diepe in-egraeven en as ie niet oppaste kreeg ie et rondvliegende zaand van et kenien ook nog in zien oge, dus deu ie em gauw weer dechte. Et kenien roffelde ondertussen onofgebreuken deur. “Inderdoad, i-j mos zes poten em”, mompelde et stekelværken.

Net toe as et een bietien begun te skiemeren bereikte et kenien de aandere kaante van et ække. I-j wrung em deur et leste stukkien van zien gaank èn en stond toe, achter de oasem en op trillende peuties, midden tussen de geurige zoerlink en knapperige pistepasterblaeden. Ongerig apte i-j noar een jonk skeutien weegbree mæR dat was de druppel: i-j knakte deur zien knieën, verleur zien evenwicht en belaadde op zien boek in de dovenietels. Door bleef ie uutgeteld leggen.

Toen as et stekelværken mæRkte dat de zaandstörm over was deu ie veurzechtig eerst zien iene oge lös, toen ook et aandere en doornoa rækte i-j em is beaeglijk uut. I-j mæRkte dat ie onger ad en dus gong ie op onderzuuk uut noar de gaank van et kenien. Al gauw ad ie em evunden en i-j besleut ook noar de aandere kaant te kroepen. Fu’j, wat een diepe gaank, wat ad et kenien door een wærk an ad! Mær de muuite was niet veur neks ewest! Sjonge, wat een zute kloaver, wat een tampere zoerlink en pittige weegbree! I-j at tot zien bukien zowat bærste en toen as ie æcht niet meer kon leut ie em rond en voldoan op zien rugge rulen. Toen as ie opzied keek zag ie et kenien noast em leggen: zwoor oasem aelend, de peuties van em of en de eugies op een kiertien.

“Netuurlijk vuus te vule egeten”, lachtte et stekelværken zæchies veurdat ie zien ogen weer dechte deu. “Mörn za’k em d’r ies op wiezen dat een moatige mond et lief gezond öldt. Mörn.”

Toe zakte et stekelværken wæg in een diepe sloap.

De moraal: Verwacht niet dat z’oen wærk waarderen,

Meins’ en dier wil profiteren!

JBR 03102

De vremde vogel

Er was eens een hele vremde vogel den luustern merakels goed noar de melodieën van andere vogels en he-j dach, wat zullie kunt, kan ik ook! En he-j oefen'n net zo lange tot dat he-j alle wiezen onder de knie had. En umdet hij 't zichzelf niet makkelijk maak'n en arg kritisch luustern, zunge in 't lesten de meuilijkste wiezen van beveurbeeld 'n liester nog mooier dan de gemiddelde liester ze zung. De vogels hadden in 't begin grote bewondering veur den vremden patjakker en as ze hem zaagn en heur'n hoe he-j hun liedties vertolken, dan warken dat arg op hun lachspieren en spontaan applaudiseerden ze veur hem. Want, doe 't ma is noa!

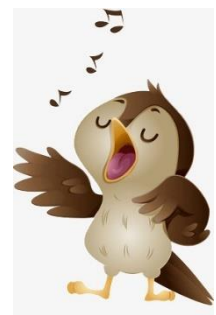

Deur alle lof en bieval wödden de vremde vogel echter oavermoedig. He-j haalden de meuilijkste slagen en trillers uut de melodieën van alle vogels en spöll-n d'er met, zonder zich er van bewust te wean, det völle vogels zover met hun eigen melodie nooit zoll'n kommen.. En det noe, zetten kwoad bloed!

Er wödden 'n grote vergadering ehoalden, woarin bie gróte (let wel!), gróte meerderheid van stemmen beslötten wödden dat de vremde vogel verbannen mos wödden noar 't eenzame eiland det verre uut de kust lea, en woar bienoa gin vogels huusden. Of en toe streek d'er 'n trekvogel neer veur 'n kotte rust, ma wat zol 't den können schellen wat vonn'n vremden snoeshaan doar zat? Hij gung toch zo vedan! Noh, zo gezegd zo gedoan. De papier'n wödden kloar emaaft en doar gung meneer. Wied vot.

En noew? Ieder vögeltien zingt noew weer zo'as he-j 'ebekt is en sommigen weet 'er zelfs 'n beheurlijke groad van perfectie in te bereiken en det weet ze, doar bint zie trots opWat dach ' he-j wel, det ziej zich veur de mal löaten hoal'n deur zo'n vremde vogel? 'n Toontje lager mos he-j zingen! Doar zol he-j van opknappen. Wat dach-e wel

Mineke Mollink
Heldern.

A-j nen nummer bint

Nen nummer in de kaartnbak
Iej stoat op alfabet
Mangs hebt zee oew neet neudig
Iej wödt wear terug ezet.

Nen nummer bie de dokter
En wachen mu-j mar doar
t'Is of oew tied neet mee telt
Al dreigd er ok gevoar.

Nen nummer op oew wark
Det is wat ech neet mag
Mar stiet het oew neet an
Dan nemm iej oew oontslag.

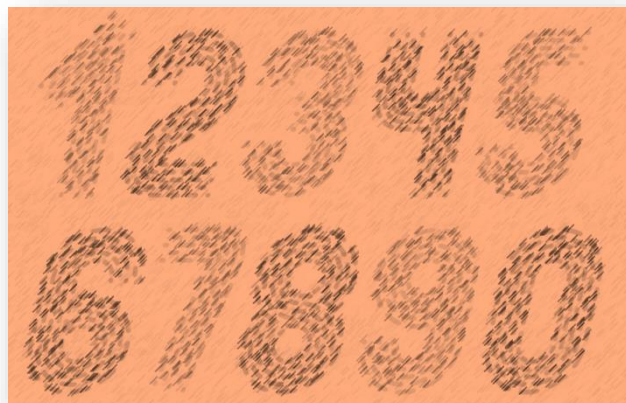
Nen nummer in de liefde
Iej kooft op't tweede plan
De relatie git dan oaver
Iej zoekt nen aandre man.

Nen nummer op oew shirt
Iej trapt good van oew of
Iej kriegt de rooje kaarte
De scheids is kot van stof.

Nen nummer in de show
Met humor doar ebracht
Det gif nen good gevoel
As meansen umme oew lacht

Nen nummer op oew graf
Det is het argste wat er is
As zee oew neet mear kent
Dan is het ech good mis.

Fenny Martens-Berends.

As ze de keark too doot.

‘Religie is net zoa universeel als kunst, kunst net zoa universeel as religie’. Ne oetspraak van Rob Kaspers, nen kunstenaar/schilder oet Oldnzel. Rob zöt het helemaal zitten. In de Dree-Eenheidskeark in Oldnzel, dee is slötten, wil hee ’n onwies klurenfestival maken. Met

‘actionpainting’ op weg noar ne neije beleaving. Oe oagen mot oe der zeer

van doon, het mot verwoonderen. Ie könt het positief zeen of deanken wat ’n geklieder. Elk zien mening. Het is in elk geval ne invulling dee ok nog volk trekt. En de keark is weer los. Op 26 september van dit joar stunden der in disse kraant twee stukkes oaver de toekomst van de keark in de stad en kleane dorpsgemeenschappen. Het aandere stuk har ne aandere beleaving. Henk de Roest, onderzoeker en hoogleraar theologie vun dat ie de keark nich vot mossen halen oet oe doarp of stad. En doar guung het nich direct um het gebouw, mer um de beleaving van het geloof. ‘Loat het geleuf in oe gemeenschap nich oet mekaar vallen’, meanen hee. Hee har der ne studie noar doan en der ’n book oaver schrevven met as titel: ‘Meer dan hout en steen’. En toch is dat geleuf en het gebouw verbonden met mekaar. Het steet as ’n boaken, visueel en as geloofsbeleaving, in de kern van de gemeenschap en hef generaties lang ne grote rol spölt. De veuroalders hebt der vuur krom leggen, dubbelkes bie mekaar spoard en het veult as ’n verroad an ear as ie het gebouw sloet. Het is de stie woar woar de leu bint deupt, communie hebt doan, bint trouwd en woar vanoet dierbaren bint begraven of cremeerd. Ok al kom ie der nich meer, reukloos too doon veult slecht. Roest pleit der dan ok vuur um, as het gebouw dan toch too mot, möggelikheden te creëren, al is het mer vuur köppelke leu, um ear geleuf te blieven beleiden. As het mot in ne schuur of boerderiej. Zoa is het vroger ok goan. Hee schrif: ‘Geleuven is wat vuur kort bie, woar as ie bint geboren, groot bint wörden, het leefst op rollaterofstaand’.

Mer wat now te doon met dat mooie, toch onwieze, nich multifuntionele gebouw. Dee steenmassa doar milden in het doarp of stad. Hoog stek den toorn, punt oriëntatie, der boaven oet. Ofbrekken is gen optie. Mer wat kön ie der dan met? Alman kan wal schreeuwen: ‘Het kearkgebouw mot wie holden.’ Mer kön ie as doarps-/stads gemeenschap het zoa mer kriegten van het bisdom? Het duch mie nich. Is het te koop? Wat is de pries? Heb ie ’n good bedrijfsplan um het te financieren? Dat is nich makkelijk. Ik zee nog nich zoa dat ze der in Langven, Tilligt of Vas, um mer wat te neumen, der appartementen van könt maken. Mot het dan deenst doon as luk cultureels of mot het ne sportbestemming of medisch kriegten? Kost ok onwies völ geld en gen ne gemeente of ondernemer stapt doar zoa mer in. Kiek mer eens hoo lang het hef doert um het oale gemeentehoes in Weersel ne aandere bestemming te gevven. In Albearg heb ze ne oplossing, ondernemmers hebt het kocht en het geet denen as bedrijfsruimte en der is plaats vuur geleufsbeleaving. In de Lutt heb ze net noast de keark ’n gezondheids centrum bouwd en in Boorn is de Theresiakeark wal umbouwd tot ’n medisch complex. Mer alle gebouwen bint doar weer nich geschikt vuur. Een ding is zeker, vuur de doarps of stadsgemeenschap dee het gebouw kost wat kost wilt behoolden, is het ne zwoare klus. Ik wens ear vol wiesheid too.

Bert Wolbert

Krent'nbôssen

Wat krom-ebeugen langs het water
stoat krent'nbôssen zied an zied;
zo in 't noajoar en de winter
dan bint ze zo biezonder niet.

Kaal e-stript deur wear en wind
stoat ze doar huuvernd bie mekaar;
ziej spiegelt zich in duust're dieptes
en hoaldt zich vaste an mekaar.

Mar goa-j in 't veurjoar hier langs 't water
dan geleuf iej toch oen oogn neet,
't is iene grote bloesem weelde
die-j hier dan langs de kaante zeet.

De takke hangt zwoar noar beneden
ziej spiegelt zich in zilver wit.
Elk veurjoar is der wear dat wonder:
dat in die kale naakte takke
aait wear dat nije leam zit!

Diny Kloek-Hellendoorn-

Omstreeks 1900

Het opstel

“Jongens en meisjes, een mooie mededeling voor jullie. De tijd is om. Leg de pennen maar neer en lever het opstel maar in.”

Geert schrikt op en skref er nog gauw een paer woorden bi-j. Hè, wat jammer now. Hi-j had nog zoveule op willen skrieven. Nog veule en veule meer gedachten die hi-j op papier had willen zetten en hoe hi-j zien toekomst zet zitten.

De meester ef inplaese van een dictee een opstel op-egeven mit de opdracht die mitien een vraoge inöl:

“Wat willen jullie gaan doen na het verlaten van deze school. Is er een beroep waar jullie voor willen doorleren?”

De meester neumde een paer beroepen op maar de keuze van Geert was er niet bi-j.

Het allerliefste wil hi-j meester worden en dan het liefste les geven in techniek. Dat liekt um wel heel mooi en hi-j was, vund hi-j zelf, ook best wel technisch an-elegd. Hi-j had maar mooi de startklokke van opoe weer an de gaank ekgren en die had jaoren stille estaon .

“Geert, heb je wel gehoord wat ik tegen je zei? Opstellen inleveren en blijf dan meteen voor de klas staan dan mag jij jouw opstel het eerst voorlezen.”

”Ja meester,”antwoordt Geert, maar...veurlezen, zodat iederiene kan euren wat hi-j ef op-eskreven? Now ja, wat meester zegt mot gebeuren en mit duidelijke stemme les Geert zonder haperingen veur, wat um deur t’euft ef espeuld.

“Is dit toekomstfantasie?”

Ja , een aandre titel wus hi-j niet, hoewel die vraogteken beter een uitroepteken was ewest. Nao de leste zin em-m uut-espreuken wordt et rumoerig in de klasse, maar de meester veult de stemmige goed an en gef mit de liniaal een klap op het taofeltie veur um. ‘t is in ien keer muusstille.

“Dat is een mooi opstel Geert, maar waarom jouw toekomstfantasie,”zegt meester.

Het is een vraoge waarop de vraagsteller zelf het antwoord wel wet.

De toestaand bi-j Geert zien huus is now niet bepaold rooskleurig te neumen. Het is daor ,zoas bi-j zoveule meer meensen, aarmoe troef. De laampe ung daor nogal ies skeve.

De kiender kriegen drekt al een taak op-elegd wanneer ze van de legere skoele gaon .Een taak die eigenlijk te zwaor is veur die kerelties van 12- 13 jaor

Kiender, het bin jao nog kiender en die lichaamlijke arbeid is veul en veul te zwaor veur eur.Neem dat waark in de turfmaekeri-je. Alles mot mit d’aand gebeuren.

Veur de jongens is er waark zat te doen en zo ook veur Geert waarvan now al vaaste stiet dat ook hi-j bi-j zien vaeder in dienst komp.Rietsnieden en in de turf en dan zo hier en daor een

dagure opaelen. Net as zien oudere breur die, aamper van de skoele of, al an de baggerbeugel stond.

“Ik ga toch maar eens met je ouders praten Geert. Zeg ze dat maar.”

“Over mijn opstel meester?”

Meester knikt.

Geert kreg er een kleur van. O, as dat toch ies waor mogt wezen. Zelf meester worden.

Nao skoeletied giet Geert drekt naor uus waor zien moeder al bezig is om sprikkies bi-j enaander te zeuken.

“Ie kun mi-j wel even ölpen Geert,” zegt ze, “en dan ku-j mitien wel even de turfbak vol aelen.”

“De meester wil koemen proten moeder. Hi-j dènk dat ik wel meester kan worden.”

“Zet dat maar uut de kop mien jonge. Vaeder kan joe’n krachten wel gebruiken en de verdiensten zeker. Die geven wi-j zomaar niet weg. Morgen is ’t Zaoterdag en dan bi-j s’middags vri-j van de skoele en dan ku-j mooi vaeder nog wat ölpen. De greupe achter de koen-n mot nog leeg en dat is net een mooi waarkie veur joe.

Ja, kiek now maar niet zo vies. Het mot gebeuren. Het is niet aandere, hoewel ik het ook liever aandere had ezien. Onze Alie ef ook al efoeterd omdat ze eerst tien toer mot breien. Ik zegge maar zo, al wat a-j leren dat kan joe laeter te pase koemen. En sokke breien is ’t minste waark ook niet.

“Het zol mi-j wat, dat kan ze zittend op de stoel doen. Lat Alie ook maar ies de turfbak vol aelen en de melkbussen skone maeken bi-j de trappe,”gef Geert zien moeder as antwoord.

“Och mien jonge, de turfbak vol aelen dat kan ze wel en dat dot ze ook wel dat weet ie best, maar die zwaore melkbussen, nee daor is ze now nog vuus te klein veur. Zie is nog maar 10 jaor. Nee, daor waachten wi-j nog een jaor of wat mee. Maar zie ef al een diensie. Zie giet bi-j olde Trien de raemen lappen en straote skrobben. Ik heb het eur veur edaon hoe ze het zaand tussen de stenen mot skrobben en dat kan ze al goed.

Trien gef eur zo now en dan een paer halve stuvers en zo of en toe ef ze de waarme pot toe, maar dat is alleen wanneer ze bi-j Trien nog wat stopwaark dot. Zie ef kepotte kousen genog zegt Trien en toen vreug ze of Alie ook kon kousestoppen. Now en dat kan ze wel al moeten de knollen niet al te groot wezen. Ik bin trouwens bliede dat Trien vlakbi-j woont want zo alleen in ‘t donker bi-j ’t pad zonder lochtpaolen, dat is mi-j niks vertrouwd. Zie zol zo maar van ’t vonder of lopen.

Het bin veur die jonge maegies bar lange daegen eur. Van ’s morgens 8 tot ‘s aovunds 6 ure. De meesten bin jao nog kiender.”

“Eur ie eigenlijk wel wat ik zegge Geert?”

Geert had maar half eurt wat zien moeder tegen um zee. Alleen de woorden:

“Zet dat maar uut joen kop mien jonge,” die gonzen um deur ’t euft.

Waacht maar moeder, wanneer ik wat older bin dat weet ik het wel, dènk hi-j.

Net as zien vaeder en breur veur die paer centen de peinze kepot waarken zeker. Dag in dag uut ribben steken, iene of tweespit diepe, het veen er uut stikken mit de spittersskuppe en dan in de mengbak gooien. Tjonge wat een waark. En dan nog maar zorgen dat de kluten eruut worden etrapt in die modderbende, mit die polsies in d-aand zoda-j niet omme vallen en dan die laastige treebeun onder de voeten. Wat een waark giet er an veurof veur de turf onder het ofdak lig op-estaepelt.

Nee, toekomst is er wel maar de muziek moe-j er maar bi-j dènk.

En toch, bin vaeder en moeder best wel tevreden en gelôkkig, aandere zongen ze niet zo vaeke saemen. En dan nog wel tweestemmig ook. Hi-j zung ook wel ies zaachies mee wanneer het een bekend liedtie was.

Moeder dot ook heel veule waark. Zie is altied bezig. Is 't niet mit kouse breien dan wel mit bone doppen, prakkisseert Geert verder.

“Moeder waarkt veur en achter de middendeure,” had Geert zien vaeder vaeke euren zeggen.

“En zie bakt de lekkerste pannekoeken van 't ele Gietern”

Hier was Geert het wel mee iens. Pannekoeken mit kaogies en een skiffeltie spek er in.

“Wat stao ie daor now te dromen Geert. Vooruit man, opschieten. Vaeder komp zo weer en 't is zo donker. De koen-n moeten nog ewetert worden en zie moeten nog voer veur. As ie dat dan even doen dan schel ik de eerpels. 't Mot wel allemaole gebeuren.

Geert slat nog een paer turf en legt ze in de maande. De sprikkes legt hi-j er bovenop. Die koemen niet eerder in de kachel as d- aandre morgen wanneer de kachel opni-j wordt an-emeuken.

Hi-j lop op oze voete in uus en zet de maande mit turf naost de kachel, dot het deurtie van de kachel eupen en legt een halve turf op het vuur.

Turf, waormee zien vaeder en breur daegen mee an de gaank bin-n ewest en die now het kaemertie mit de drie beddestee'n angenaem verwaarmd.

Zien vaeder en Roel bin-n now bezig om het riet er of te kriegen. Hi-j had ze al mit een punter vol mit dikke bossen thuis zien koemen. Die dikke bossen moeten in 't veurjaor an kleine bossies worden ebunden en hier mos hi-j dan ook mit ölpen. Gien wonder dat vaeder geregeld naor zien rögge grep en al wat kroem begunt te lopen. Gistern was hi-j niks te tierig maar wol niet bi-j de deure lopen.” 'k Eb 't wel an d'uud,” had hi-j lachend ezegd.

Mezienes mossen er koemen. Dat ef hi-j al zo vaeke edocht. Mezienes die het waark verlichtten. Now wordt er zoveule uut evunden en dan mot hier toch ook een oplosige veur koemen.

Waacht maar vaeder, waacht maar tot ik....

“Wanneer wil de meester koemen prooten Geert?”

Het is opni-j de stemme van moeder die um uut zien gedachten aelt.

“O, dat weet ik niet eur. Hi-j zee het geloof ook zo maar, dènk ik.”

Verder wordt er niks meer over ezegt.

“En het blef gien fantasie,” mompelt Geert in umzelf.

“Wat eb ie toch. Ieje mit joen fantasie. Wie ef hier fantasie,” zegt Alie die vol iever zit te breien.

“Dat vertel ik joe nog wel ies. Hoeveule toer eb ie al ebreid?”

Mitien lop Geert achter Alie langes en trekt an iene van de breidepennen, waarop Alie niedrig uutrop: “Moeder!!!

Zeg er ies wat van. Geert dot...”

Maar die ef de deure al achter um dichte etrökken en lop naor de stal waar de koen-n op waeter en voer staon te waachten.

Femmy Woltman-Groen
Giethoorn

Wel an d'uud em-m -- sterk genoeg zijn

Kruusende wegen bi-j 't Veer...

*Ek gong nor 't veer umme de pont te zien
En kwamme door en gong door stoan.
Toen zaa'k de pont van d'ien nor d'aandere kaante goan.
Ek bleef mer kieken, een menuut of tien.*

*Door zat ek op de wal, vermuajt en kold
Mien eufd vol van et waeterdiep. Van oost nor west
Al kiekend en verlangend nor de rest
Wat mi-j de wiend en waeterstroomen brengnn zol*

*Toen zaa'k et schip, een skip kwam annedreevn
Met motordreun en doelbewuste kracht
Beheerst, gericht, beslist, een vaste koers egeevn*

*De pont bleef veur de wal en wachtte op de golven zacht
Mer 't skip gong strak verbi-j um verre verten te beleven
toen stak de pont van wal; Ek dacht:
Gods aand ef elke levensrichting in zien macht.*

Sonnet: Co Mateboer

Sportieve Stress,

Ik bin een sportief mense, mar det weten een bulte mensen denk ik wel. 'k Doe an völle sporten, doarumme e'k een sport-arte; mi-jn arte klopt wat troager en is wat groter dan det van een ander, mar ik kan 'ter goed met doen. Now wus ik wel de'k een groot arte ad, det ad mi-j de buurvrouwe al ies ezegd, die zei: "Ie doen zovake wat veur anderen, ie bin een mense met een groot arte, dus det grote arte kump mi-j niet vreemd an."

E'j mi-jn hoar al ies bekèken? Det is springerig, zelfs mien hoar springt.

Et gevolg is de'k et altied wild umme de kop eb zitten.

Ik eb een tenniselleboage, lest zei mi-j een vriendinne: "Kiek mar uut anders krie'j ze nog *achter* de elleboagen. Toen a'k eur vroeg wa'k dan achter die elleboage zol krieëng, gaf ze gien antwoord en toen'k der zellef achter kèke zat ter niks dus doar zal ik mi-j mar gien zorgen umme maken.

Ik eb een voetbalknie en kalleknagels. De kallek van die kalleknagels doe'k in een emmer, doar kun ze op et voetbalveld weer lijnen van trekken want de veriënings em teëngswordig allemoale geldgebrek.

In mi-jn boek zit een wandelende niere, die blef mar en en weerumme kuiern. De dokter zeg, det die niere de ofstand van een vierdaagse al achter de rugge ef, mar ik marreke der weinig van.

Ik eb een loopneüze en een loop-oor, mar die bliem gelukkig oardig op de stèè zitten anders zol et een vreemd gezicht wèèn, de oren van veurnt en de neüze opziet. Die loopneüze is wel lastig, et water löp der constant uut, mar as det niet gebeurden, zo'k een water-eufd krieëng en det is nog völle naarder zeeëng ze. Mien moe zei vrogger wel ies: "Ie kun wel spinazie zei-jen achter oen oren" Et zol dus best kun wèèn de'k doarumme zo'n loop-oor eb, mar det weet ik niet.

Ik drei-je reëgelmoatig rundties met mien oogn det is goed veur de oogspieren e'k eurd, anders krie'j' een lui oge en det wi'k absoluut niet, want ik eb al luie darms en det is zat.

Deur det gedrei-j met die oogn kiek ik now wel met mi-jn linkeroge in mi-jn rechterbroekzak, zo lenig bin mi-j d'oogn eworn.

Luie darms em is lastig want a'k fietse en ik eb de wind flink met, dan ku'j det goed roeken. Want weet ie, a'j luie darms em, ontglipt oe bi-jtoeren zomar wat wind uut zo'n darm en det wei-jt zo, van achter noar veurlanges noar oen eëng

neüze en det kan best stinken. Enkelt bin'k bli-j de'k een posien wind teëng eb dan blef die lucht die achteruut mi-j kump temensen an d'achterkante en wei-jt mooi vurt. Ik eb van anderen wel ies eurd det van luie darmwind de butenlucht wat donker kan verkleuren, det is niet vremd want a'k enkelt achterumme kieke denk ik wel ies; deurfietsen deerne want anders kom ie nog in de reëng trechte. Ik eb zwemmerseczeem en deur ál in det water te leëng e'k spataders e-kreëng, vake bin'k zijke-deur nat van de spatters van die spataders.

Een kennis van mi-j ef een touw umme te touwtrekken, mar ik eb spiertrekkings, det is bi-jtoeren een vremde ervarige veur mijzelf en veur mi-jn umgèvice. Ik trekke dan

onverwachts met mien gezichte, met de nàrms, 't lief of de biénen. Enkele mensen nuumm det een tic mar det vin ik niet, ik tik alleent mar op de computer of teëng 't raam net as een roodbörsien.

Op iéne sport bin 'k niet gek en det is racen, ik oale niet van racen, det giet mi-j vös te snel, maar enkelt bin'k

zomar an de race. Ik kan stilstoand an de race raken en dan eb ie nog niet ezien, oe ard a'k kan loopm um op de wc te komm, dan bin 'k waarachjant een echt racemonster.

Ie euren 't wel, ik bin een barre sportief mense.

Corry Overmars. Hasselt.

Het ochtendoffer

Een buurman van oons - een paar huzen verderop - is vrachtwagen- chauffeur bij een groot transsportbedrief. Prachtig wark volgens um. Een léven vol van vrijheid.

Goed as hij dat zo ervaart dan zal ik um niet tegenspreken. Maar ik vien die vrijheid persoonlijk nogal tegen vallen. Elke morgen mut hij umme zes uur het bedde uut. Want umme zeuven ure mut hij rieden. Elke dag dezelfde route van Möppel naor Oss umme vleis te halen en natuurlijk ook weer trogge.

Het is logisch, a'j elke dag hetzelfde mut doen, dan gao'j vanzölf bepaalde gewoontes annemen.

Zo is de buurman gewoon dat hij elke morgen de ochtendkraante - de Telegraaf - mit nemp. Die kan hij dan onderweg lezen as hij pauze nemp. En elke morgen giet hij veurdat hij wegred, op de zaak naor het toilet umme zien ochtendoffer te brengen, zoas hij dat neumd. Maar nou had hij zich een week of wat geleden verslaopen. Wekker niet of'elopen geleuf ik. Maar dat mak verder ook niet uut. Hij was in elk geval veul te late op het wark.

De kraante had hij thuus in de gauwigheid nog wel mit'egrift. Maar op het wark was het ochtendoffer d'r bij in `escheuten. En dat is um duur komen te staon.

Ja...ie kunt dan wel ofwieken van oen normale ritme, maar oen lichaam accepteerd dat niet zomaar.

Hij was nog niet in Zwolle toen hij de eerste lichte aandrang vernam. Straks bij 't Harde bij het tankstation maar even stoppen nam de buurman zichzölf veur.

Maar dat völ tegen!

Van Zwolle naor 't Harde is eigenlijk helemaole niet zo'n grote ofstaand. Maar veur de buurman op dat moment veul te verre.

De lichte aandrang gung binnen de korste keren aover in stevige aandrang en éven later in krampen.

Hij begreep wel dat hij wat mus doen. Want dit zul zo niet goed gaon.

Plotseling zag hij de Telegraaf naost zich op de bijriederstoel liggen. Het begrote um wel, maar die mus hij vandage uut nood maar ies opofferen.

Hij wachtte even tot hij een lang recht stuk weg veur zich had. Daor leut hij het stuur lös, leut zien broek zakken, lei de Telegraaf onder zich op de bestuurderstoel en deud daorop wat hij zo neudig mus doen.

Veur hij bij de eerstvolgende bochte in de weg ankwaamp, had hij het zaakie alweer in orde `ebracht. Van de Telegraaf had hij zo goed en kwaod dat gung een soort pakkettie `emaakt.

Tjong, jonge dat luchtte op!

Maar wat niet opluchte was de atmosfeer in de cabine. Hij had dan wel een probleem op`elost, maar daormit een aander probleem gecreëerd. Het was um wel duudelijk de Telegraaf daor mus hij vanof. Dit was niet te harden.

Dus hef hij het raam an de bestuurderskaante naor beneden `edreid. En toen hij niks an zag komen hef hij het pakkettie mit een ferme zwaai naor buten `egood.

Klaor!

Straks bij het Harde maar even naor het toilet umme de haanden te wassen, dacht hij bij zichzölf. Want hij was er toch wel behoorlijk vies van.

Maar mit dat hij de toiletten binnen wol gaon, komp d`r een motorrieder mit een rodgaank het parkeerterrein op stoeven, red zien kaante op, zet mit een verniendig gebaar de motor op de standaard en komp mit lange bienen op um of.

"Ieje daor" schraowd hij, "ja oe mu`k spreken."

Hij komp vlak veur de buurman staon en schraowd nog een paar decibellen harder: "wat bin ie een vies endtie meinse, wat een vuile, vieze, smerige gasterd bin ie. Wat een allebarstens goor varken. Wat een smeerlap."

De buurman die totaal niet begreep waar hij dizze scheldpartij an te daanken had, begunde zich ook behoorlijk op te wienden. "Ik een smeerlap", schraowde hij "ik een smerige vieze gasterd. Ik een goor varken. Daor mut ie neudig wat van zeggen, ieje... mit oen stront an de kop."

Henk Hooijer

Zo rond Poasen

De vogels en de koekoek

As ik noar buten kieke
komp alles weer tot leem
De vogels die bint onwies drok
Met spullegies an te sleem
takken, veerties aander nustgerei
As ze doarvan dan genög hebt
Legt et wievie 't eerste ei
Dan mut ze wachten
op wat er uut de eier kömp
Goh! wat grote kukens
Aandre kleurn en arrig lömp
Een aantal weken later
de jong bint nog groter dan de oaln
Et wievie wil niet meer
veur die jongen zorgen zeg
Ik bin muu en vreselijk verkoaln
Gelukkig veur de kukenties
Is er dan et koekoeks paar
die de oppas overnemp
En zegt bedankt tot volgend joar

Die koekoeks kriegt dan ök woarempel
van alle burenvogels
net as in de mensenwereld nog
'd hoogste bonus en de lof.

Henk Vos
Hoogeveen

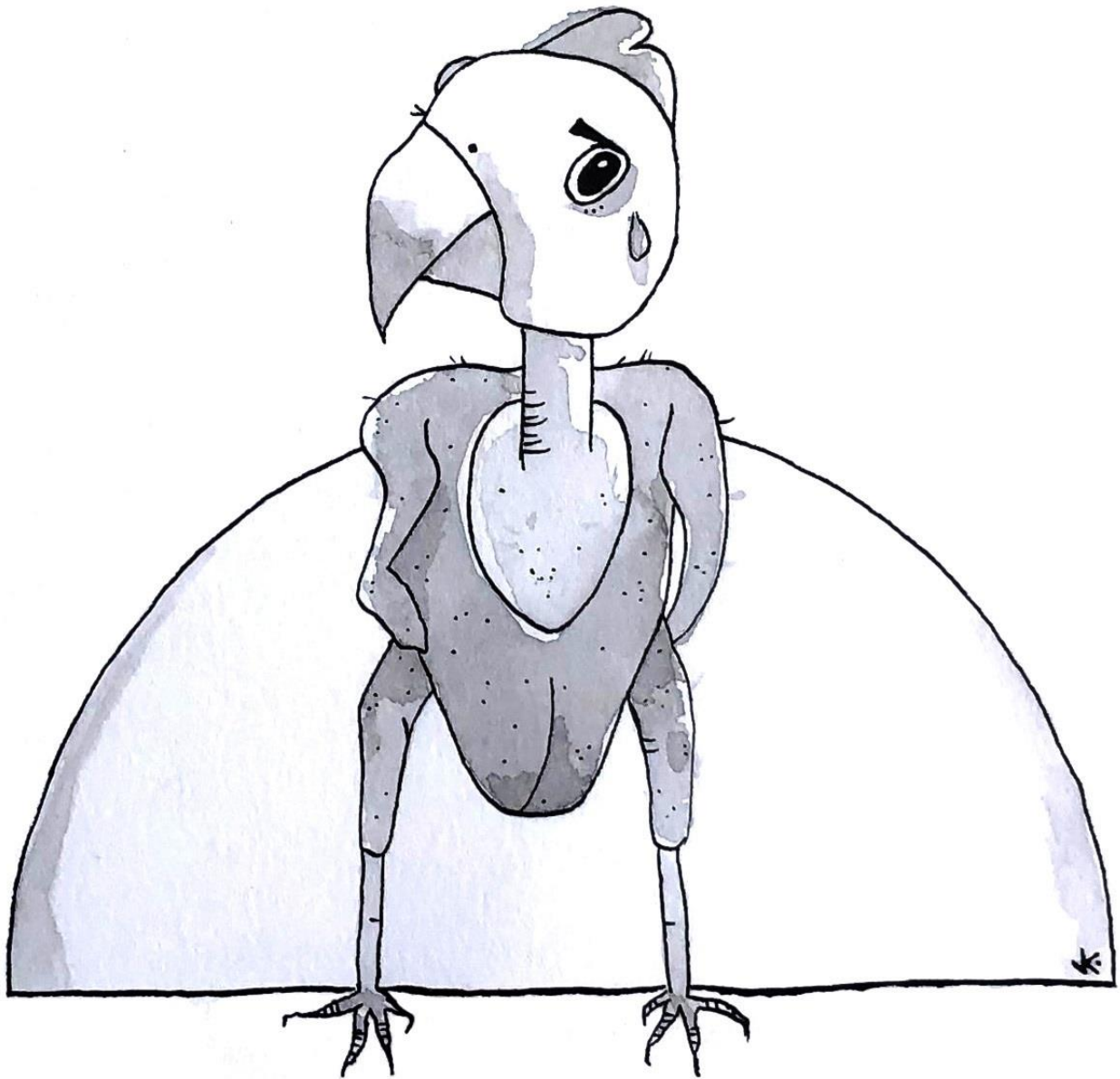
Kuuknkoosje

De schriever en illustratrice van de oons welbekende: Meneer Achterkamp hebt ok veur de wichter een grappig verhaaltie bedach.

Misschien een mooi moment veur de opa's en oma's onder oons um de kleinkinder een lessie dialect te geem of um te controlearen hoevölle ze der al van weet.

De bedoeling van de makers is dat de wichter 't aarme kuukntie Koosje wear in de vearn stekt.

Dat kan deur knip- en plakwark mar natuurlijk ok deur teken-en schilderwark...!

Um veur te leazen

Kuuk'n Koosje

Moi, ik bin Kuuk'n Koosje
en vin ie mie gin schieet?
Ik bin machtig nieuwsgierig
noar hoe ie eigenlijk heet.
Nou?

Maar det is een mooien naam
en niet zo oaverdreem,
kön ie mie dan ook vertell'n
wie hef oe den naam e'geem?
Nou?

Noe wol ik ook eam kiek'n
of ik oe nog wat kan leer'n.
Want ik bin dan wel een kuuk'n
maar ik heb helemaal gin?
Nou?

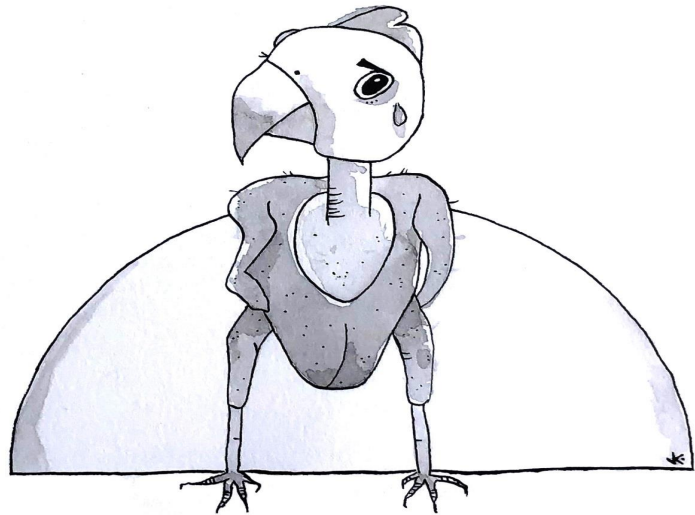
Ik heb helaas gin veer'n nee,
det zag ie oarig goed.
Maar ik heb nog gin idee
wa-w doar noe toch an doet.

Misschien mu-k wimpers koop'n
maar ik bin niet van det hippe.
Want ik bin dan wel een kuuk'n
maar lange nog gin greutse kippe.

Loa'w maar eam in de rondte kiek'n
dan zuuke wie nog een keer.
Maar noe bin-k 't kats weer kwiet:
hoe heet ie ook alweer?
Nou?

Oh ja, det is woar ook,
wat bin ik toch een kuuk'n.
Goa-j noe eam met mie met
um aandere dier'n te zuuk'n?

Kiek doar stiet een mooien bok
met 'n enormen sik.
Maar zie ik det noe goed?
Hef hij meer veer'n as ik?

Zeg bok hoe kan det noe,
dat ie wel hebt wat ik begeere
en dat ie doar zo prachtig stoat
met een joekel van een?
Nou?

Det zal ik oe vertell'n,
was wat Bernard Bukkie zea,
die veere doar kan mie niet schell'n
en toen schreeuw'n hij keihard.....
BÈÈÈ

Ach Koosje wat maakt het uut,
ie bint een prachtig kuuk'n
en o-j noe veer'n hebt of niet
ie zoll'n ze toch niet goan gebruik'n.

De-s woar ook Bernard Bok,
ik loope maar eam deur
want o-k noe veer'n hebbe of nie;
ik heb wel 'n goed humeur!

Goa-j ook weer met? Eh...
noe bin 'k oen naam weer kwiet!
Vertel 't mie nog één keer;
ik heb 'n kop as een vergiet.
Nou?

Oké doar goa'w weer hen,
maar wat heur ik noe dan weer?
Heur ik doarginds een wolf?
Man wat giet den toch tekeer.

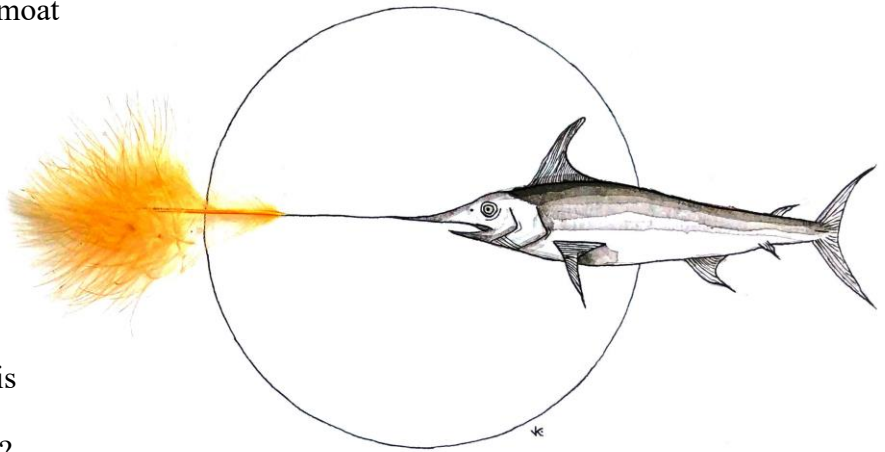
Joa doar is Willem Wolf
den deur de bossen hinkt.
Maar ik kan niet goed noadoen
hoe det gehuul van Willem klinkt.
Ie wel?

Zeg Willem hoe kan det noe,
den Bernard Bok had mie toch wat
Maar zie ik det noe goed,
heb ie een veere as oen stat?

't Mut toch niet gekker wörd'n,
ik snappe d'r niks meer van.
Och zea toen Willem Wolf,
stel oe toch niet zo an.

Ik vin zo'n veere gewoon mooi
 en kiek maar is in 't water.
 Doar lig zwaardvis Zwier, mien moat
 met 'n veere op zien snater.

Joa det bint mooie dinge,
 maar die heur ik toch te draang?
 Hoe komt jullie d'r toch an,
 zit ie mie uut te daang?

Kuuk'n Koosje wus 't niet meer,
 een bok, een wolf, een groot'n vis
 en ollemoal zo'n mooie veer,
 wat was ter toch met Koosje mis?

Plots klunk d'r een mooie stemme
 van 'n nieuwe dierenvrind:
 luuster is eam Kuuk'n Koosje
 ie bint mooi umdat ie Koosje bint!

Joa ie zölt ook wel veer'n hebb'n
 zea Koosje heel alert,
 kom maar teveurschien heur
 en doar was Hansje?
 Hert

Hansje Hert mu-j toch is luuster'n,
 ik kan d'r met de kop niet bie
 en mu-j oe ook weer zien:
 ie hebt veer'n op oen kop of nie?

Woar kan ik d'r eene krieng?
 Ik bin zo kaal as wat.
 Ik heb gin veere op mien kop
 en ook niet op mien gat.

Een bok, haai, wolf en hert,
 hebt ollemoal wel veer'n!
 Maar noe bink 't alweer kwiet,
 hoe zat den wolf te bleer'n?
 Nou?

Ah zo ja, loa-w dan maar wieder
 goan,
 goed zuuk'n mu-k nog leer'n!
 En as 't vandaag niet wil lukk'n
 help ie mie dan an veer'n?
 Maar wat löp doar in de verte
 met een veere an zien kont?
 Is het Sientje Schoap misschien,
 of den dekselsen Hennie Hond?

Nee, Sientje Schoap den is het niet
want 'n schoap zegt keihard....

BÈÈÈ

En hij hef allemoal nött'n met
dus Hennie Hond zal 't ook niet wean.

Och 't is Eddy Eekhoorn!
Moi Eddy, hoe is 't er met?
En wat heb ie toch 'n mooien stat!
Hoe he-j die veere doar toch op e'zet?

Och Kuuk'n Koosje maak oe niet druk,
wat goa-j oaver 'n veere toch tekeer.
Misschien kan dinges oe wel helpen,
och... hoe heet ie ook alweer?
Nou?

Ja ie könt mie wel goed help'n,
Kuuk'n Koosje hef 't teeng oe!
Ik bin noe nog oarig kaal
maar ie könt mie veraander'n, toe!

Misschien kön ie op pad
met een paar grote zakk'n,
op zuuk noar mooie veer'n
um ze mie dan op te plak'n.

Eene links en eene rechts
en eene op mien kop.
't Zal mie vast heel goed stoan,
doar knap ik ech van op!

En as det niet wil lukken,
och dan bin ik toch wel blie.
Want ik heb d'r hoe dan ook
een heel fijn vriendje bie!

Want o-j noe een kaal kuuk'n bint,
'n bok, wolf, een hert of vis
en o-j noe veer'n hebt of niet:
iedereen is mooi zoas 'e is!

Tekst: Johan Kampman

Illustraties: Jodieke Kampman

